

Γ. Περιστερής από Economist: Να δημιουργήσουμε ένα νέο «Πράσινο ΑΕΠ», όχι απλά να ανακατανέμουμε περιορισμένους πόρους

«Χρειάζεται να προσφέρουμε σημαντική ανοδική οικονομική πορεία στην εθνική και παγκόσμια οικονομία, να δημιουργήσουμε ένα νέο “Πράσινο ΑΕΠ”, αντί να απαιτούμε από τους ανθρώπους να πληρώνουν απλώς υψηλότερες τιμές “επειδή αυτό είναι το σωστό που πρέπει να πράξει κανείς για το περιβάλλον”. Αυτή είναι η πραγματική ουσία της μετάβασης στην πράσινη ενέργεια: να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε πολιτικές, στρατηγικές, σχέδια και μέτρα που όχι μόνο αποφέρουν μετρήσιμα περιβαλλοντικά και κλιματικά οφέλη, αλλά και μειώνουν το κόστος της ενέργειας και ενθαρρύνουν την οικονομική ανάπτυξη σε νέους τομείς, οι οποίοι υπεραντισταθμίζουν και αναδιανέμουν εισόδημα από παραδοσιακούς ρυπογόνους τομείς, όπως τα ορυκτά καύσιμα».

Με αυτά τα λόγια ο κ. Γιώργος Περιστερής, Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ περιέγραψε το πλαίσιο των προτεραιοτήτων της πράσινης μετάβασης στην ενέργεια, στη συζήτηση που είχε με θέμα την κλιματική αλλαγή με τον Sir David King, Πρόεδρο του Advisory Group για την Κλιματική Κρίση, και πρώην μόνιμο ειδικό εκπρόσωπο για την κλιματική αλλαγή του Ηνωμένου Βασιλείου, στο πλαίσιο του συνεδρίου του Economist.

Συγκεκριμένα, ο κ. Περιστερής ανέφερε πως η Ελλάδα αντιμετωπίζει σήμερα μια κλιματική κρίση πρωτόγνωρων διαστάσεων με ακραία φυσικά φαινόμενα, όπως καταρακτώδεις βροχές, καταστροφικές αστικές και αγροτικές πλημμύρες και τεράστιες δασικές πυρκαγιές, που έχουν ρημάξει τη χώρα τους τελευταίους μήνες και πλέον γίνονται μια καθημερινή πραγματικότητα για το ορατό μέλλον. Στον αντίποδα, η αλλαγή σχεδίων και προτεραιοτήτων είναι μια πολύπλοκη διαδικασία, σημείωσε, ειδικά όταν συνοδεύεται από υψηλό οικονομικό κόστος, σε μια περίοδο όπου η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται υπό έντονη πίεση από τον πληθωρισμό, τα επιτόκια και τις πολυάριθμες σοβαρές γεωπολιτικές συγκρούσεις.

Ο επικεφαλής του Ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ επεσήμανε επίσης ότι εδώ και αρκετό καιρό παρατηρούμε έντονες αντι-κλιματικές αντιδράσεις, ενώ τελευταία - μερικώς λόγω της παγκόσμιας οικονομικής αναταραχής- παρατηρούμε και αντίσταση στις πολιτικές αντιμετώπισης και προσαρμογής έναντι της κλιματικής αλλαγής, ακόμη και από χώρες και κυβερνήσεις με μακρά παράδοση ευαισθησίας σε θέματα για το κλίμα, όπως η Σουηδία και η Βρετανία. «*Η οργανωμένη πολιτεία, κυβέρνηση και τοπική αυτοδιοίκηση, έχει υποχρέωση να ενημερώσει τους πολίτες για το τι διακυβεύεται. Αν η κοινωνία έχει την απαραίτητη γνώση για το τι έρχεται, τότε δεν θα υπάρχει περιθώριο παραπλάνησης της κοινής γνώμης από λαϊκιστές, συνωμοσιολόγους και διάφορα άλλα lobby συμφερόντων*».

Σύμφωνα με τον κ. Περιστερή, πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα και να στηρίξουμε οικονομικά εκείνες τις πράσινες δραστηριότητες/επενδύσεις που έχουν υψηλή προστιθέμενη αξία τόσο για την εθνική όσο και για την τοπική οικονομία.

Αφενός, πρέπει να επανασχεδιάζουμε, να ενισχύσουμε, να ανακατασκευάσουμε ή/και να επεκτείνουμε τις βασικές μας υποδομές (φράγματα, δρόμους, γέφυρες, δίκτυα αποχέτευσης/αποβλήτων, εξοπλισμός & πρακτικές δασοπροστασίας κ.λπ.), ώστε να αντέχουν πιο πολύ σε έντονες οριακές συνθήκες και πιέσεις, σε σχέση με το παρελθόν.

Αφετέρου, πρέπει να μετατρέψουμε αυτή τη νέα προσπάθεια ανάπτυξης και ανοικοδόμησης, που υπαγορεύεται από την επείγουσα ανάγκη μετριασμού και/ή προσαρμογής στις αυξανόμενες επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, σε μια νέα φωτεινή ευκαιρία για ανάπτυξη και ευημερία, σε εξίσου ευρεία τμήματα του παγκόσμιου πληθυσμού.

Το παράδειγμα της απώλειας αξίας των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας

Ειδική μνεία έκανε ο κ. Περιστερής στην καθαρή ενέργεια που παραμένει αναξιοποίητη λόγω των ελλειπών υποδομών διασυνδέσεων και αποθήκευσης μεγάλης κλίμακας.

Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του Ομίλου ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ επεσήμανε πως ενώ σήμερα η Ελλάδα διαθέτει ήδη την εγκατεστημένη ισχύ ΑΠΕ για να παράγει - σε συγκεκριμένες ημέρες και ώρες - αρκετές φορές την ενέργεια που απαιτείται για να καλυφθούν οι εθνικές της ανάγκες σε ηλεκτρικό ρεύμα, επειδή δεν διαθέτουμε επαρκείς διασυνδέσεις και χωρητικότητα αποθήκευσης για να εξάγουμε ή να αποθηκεύσουμε αυτή την περίσσεια ενέργεια, είμαστε πρακτικά αναγκασμένοι να μειώσουμε την παραγωγή από ΑΠΕ προκειμένου να μην καταρρεύσει το ηλεκτρικό σύστημα.

«Αυτό αναπόφευκτα τροφοδοτεί τις λαϊκιστικές θεωρίες, που πρεσβεύουν ότι η μετάβαση στην πράσινη ενέργεια δεν είναι μια δημοσιονομικά υπεύθυνη εναλλακτική λύση και οι τοπικές οικονομίες θα πρέπει να επικεντρωθούν σε πολύ πιο «φθηνές» επιλογές, όπως τα ορυκτά καύσιμα», είπε ο κ. Περιστερής και αντέτεινε πως εάν, για παράδειγμα, δώσουμε προτεραιότητα στην αντλησιοταμίευση έναντι των μπαταριών, μπορούμε α) να αποθηκεύσουμε πολύ περισσότερη Ανανεώσιμη Ενέργεια, β) να εξασφαλίσουμε τη σταθερότητα και την ευελιξία του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας, γ) να ενισχύσουμε την απασχόληση και τη συνολική εθνική προστιθέμενη αξία και δ) να υλοποιήσουμε υποδομές που βοηθούν στο μετριασμό ακραίων φαινομένων που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή, όπως οι πλημμύρες.

Επιπρόσθετα, νέες στρατηγικές και πρακτικές δασοπροστασίας μπορούν να συνδυαστούν με ουσιαστική αύξηση της οργανωμένης συλλογής και εκμετάλλευσης δασικής (και αγροτικής) βιομάζας, για την παραγωγή προσιτής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας για τις τοπικές κοινωνίες. Επιπλέον, η ενίσχυση υφιστάμενων και η κατασκευή νέων φραγμάτων αντλησιοταμιακής προστασίας μπορεί να συνδυαστεί πολύ αποτελεσματικά με την ανάπτυξη και λειτουργία μικρών και μεγάλων υδροηλεκτρικών σταθμών, ιδίως αντλησιοταμιακής.

Οι καταναλωτές ενέργειας, τόσο τα νοικοκυριά όσο και οι επιχειρήσεις, θα πρέπει να μπορέσουν να γίνουν ενεργοί συμμετέχοντες σε εύρυθμες αγορές ενέργειας και να εκμεταλλευτούν την τεράστια πρόταση αξίας που προσφέρει η ιδιοκατανάλωση και η κοινή χρήση ενέργειας. Οι ενεργοί καταναλωτές και οι ενεργειακές κοινότητες αυξάνουν την αποδοχή και την τοπική υποστήριξη για έργα ΑΠΕ και ενισχύουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και τη διαφανή διακυβέρνηση.

Διαφορετικά, εάν επιμείνουμε απλώς να «πρασινίσουμε» τις οικονομίες μας μέσω επενδύσεων που δεν δημιουργούν ουσιαστική τοπική αξία, το μόνο που θα καταφέρουμε είναι μια απλή μεταφορά περιορισμένων οικονομικών πόρων από την τοπική και εθνική παραγωγή (π.χ. ορυκτών καυσίμων) ώστε να «πρασινίσουν» μεταποιητικοί τομείς σε κάποιο άλλο μέρος του κόσμου. Με αποτέλεσμα, την αποξένωση των τοπικών κοινωνιών και την στροφή τους ενάντια στην ίδια την έννοια της πράσινης μετάβασης.